

TN - tidningen som har allt

**OVANLIG
FISKE-
TÄVLING** SID 15

TJÄL - sid 7
KNÖLEN

**DRÖM-
HUSET** sid 10

ÄRGÅNG TJUGOETT JULEN 1985

19 Trollens Nyheter 85

MILSTOLPE

Efter tjugo år tar tre av MURKLANS barnbarn över produktionen av TROLLENS NYHETER. Det handlar då om tre bröder från Nyköping och Oxelösund i södra Södermanland.

Bröderna har ringa erfarenhet av tidningsbranschen. Men de har i alla fall jobbat som springpojkar på en liten liten tidning, FOLKET. Men, som sagt, de har ingen större praktisk erfarenhet. Däremot har de en j-vla fantasi, och det är naturligtvis en av de största orsakerna till att de tog jobbet, med allt vad det innebär av övertid och stressymptom. Läs mer på SIDAN 2

KORSORD

Trollens Nyheter publicerar i år ett korsord konstruerat av vår specielle korsordsredaktör, BERNIE OLOVSSON. Olovsson har lagt ner mycken möda och stort besvär med korsordet. Korsordet hittar ni på SID 16

Bernie "Kryset" Olovsson

"SPELSIDA"

Tre stycken speciellt anställda spelprofessorer analyserat våra tre mest kända spelformer. SID 24

JULETID

Jerker Algotsson, f. d. chefredaktör för TN firar julhelgen hemma hos nye chefredaktören för samma tidning. Därför har Algotsson i år inkommit med ett bidrag som handlar om olika typer av julfirande, som Algotsson själv har upplevt. Läs om detta på SID 19-21

JULBREV BLIR JULKORT

Naturligtvis har det även i år inkommit en berättelse från allas vår vän, JAKOB KNUTEBO. Enda skillnaden är att den har bytt namn från julbrev till julkort. LÄS JAKOBS HISTORIA PÅ SIDAN 5

SKANDAL I TROLLSYKIEN

SIDAN 4

MÅNS SLUTAR MED BÖXNING

Trollsykiens mest omskrivna katt, MÅNS af VIP-torp har beslutat sig för att lägga handskarna på hyllan för gott. Det beskedet gav MÅNS efter sin titelmatch mot utmanaren Gusten av Hemsö.

Beskedet slog ner som en bomb i republikens

idrottsetablissemang.

Frågorna man ställer sig efter MÅNS oväntade avhopp är många. Vem skall ta över manteln efter den framgångsrika katten, från Kattuna BK. Gusten, som är något av påläggskalv, fick ordentligt med stryk av den vältränade MÄSTAREN. SIDORNA 11-13

MÅNS DRAR SIG TILLBAKA.

NY REDAKTIONSLEDNING

PÅ TROLLENS NYHETER

Förra året, Orwells år nittonhundraåttiofyra, gavs Trollens Nyheter ut för tjugonde gången. Merparten av dessa tjugoupplagor har producerats av Jerker Algots-son, numera bosatt i Eskilstuna.

Chefredaktör Algotsson hade efter 1984 års utgåva av TN beslutat att lämna in sin avskedsansökan. Ansökan togs upp vid följande års Trollsykienträff på Höjegården vid Omberg. Algots-sons avskedsansökan prövades i vederbörlig ordning och bolagsstämman beslöt att bevilja densamma.

SÖRMLANDSFRAKTIONEN

Därför kändes det naturligt att Algots-sons efterträdare skulle tillhöra Sörmlandsfraktionen av klanen Östlund. Budet gick därför till Bröderna Östlund i Nyköping-Oxelösundsregionen.

Bröderna Östlund, kända från en videoproduktion med samma namn, vilade inte på hanen utan nappade direkt på erbjudandet. Vid en första press-release en månad efter övertagandet redogjorde den nya redaktionen för tidningens ekonomiska situation. Situationen analyserades och vi fann att någon ekonomi fanns inte.

EJ I VINSTSYFTE

Sedermera har vi förstått att tidningen inte drivs i vinstsyfte. Därför har vi inte, som synes när ni läser denna publikation, gjort all-

var av våra planer att dra ner på sidantalet.

Redaktionstrojkan på TN.

När vår press-release släpptes redogjordes också för den nya TROJKANS huvuduppgifter. Storebror, Eric Lennartsson fick huvudansvaret som chefredaktör. Mellanbrodern, Hans Gunnarsson, som har konstnärliga talanger, fick illustratörssysslan på sin lott. Lillebror, Bernie Olovsson, hade vi i början svårt att placera på någon stol. Vi försökte sätta honom som abonnemangsförsäljare, men tidningen riktade sig till en så liten läsekrets, så det försöket avbröts. Han fick helt enkelt sitta och rulla tummarna medan produktionen av tidningen påbörjades.

ETT BRUNT KUVERT

En dag i slutet av november kommer han upp på redaktionen med ett kuvert i handen.

Aha, tänkte Gunnarsson och jag, ännu ett bidrag från Olovsson som skall refuseras. Men, det visade sig vara ett korsord, konstruerat av herr Olovsson, som höll mycket hög klass. Därför beslutade Gunnarsson och undertecknad att

publicera detta alster.

Olovsson kom in på redaktionen med sitt korsord i ett kuvert. Övrig personal refuserade inkomna bidrag i godan ro.

Så fick då till slut TROJKA-utfyllnaden Olovsson en uppgift i den nya redaktionen som korsordskonstruktör.

TÄNK PÅ DETTA, ni som har problem att komma på något att skriva om till kommande upplagor av TROLLENS NYHETER.

TÄNK POSITIVT:

Kan Olovsson, så kan jag. Med dessa inledande rader från undertecknad hoppas vi på den nya redaktionen att tidningen skall leva upp till de förväntningar som eventuellt har ställts. Vi önskar er alla en trevlig helgläsning med Nya TROLLENS NYHETER och önskar samtliga en GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR.....

Eric Lennartsson
Eric Lennartsson
Chefredaktör

Månadsdikt

AV DAMMTUSSEN

JANUARI med snö och kyla
 börjar året i vanlig takt
 FEBRUARI med solskensglimtar
 oss behåller i köldens makt
 MARS med dagsmejan sen oss gläder
 snart är våren den glada här
 APRIL kommer och då det händer
 att vi går ut i för tunna klär
 MAJ var björk i musöron kläder
 vi blir glada som varje vår
 JUNI kommer med blad och blommor
 det är en tid som så fort förgår
 JULI växandets tid är inne
 sig allt bereder för riklig skörd
 AUGUSTI kommer med skymningstimme
 då månen lyser så grann och röd
 SEPTEMBER ymnigt oss ger i korgen
 äpplen, lingon och blåa bär
 OKTOBER då är det älgjaktstider
 farligt det då i skogen är
 NOVEMBER sedan vi raskt förser oss
 med ris och mossa av alla slag
 DECEMBER mörk men dock ljusets månad
 Lucia är det och Juledag

ÄR DU HEMMA?

ALGOTSSON

Vi på redaktionen tog en dag i mitten av december reportagebussen till Eskilstuna, för att besöka den avgående chefredaktören för TROLL-ENS NYHETER. Vi hade länge undrat vad han sysslar med inför julen nu när han inte hade ansvaret för årets jultidnings framtagande. Vi knallade in i lägenheten på Skrinnarvägen i Eskilstuna. Men vad gjorde redaktör Algotsson. Jo, vi hittade honom liggande på sofflocket.

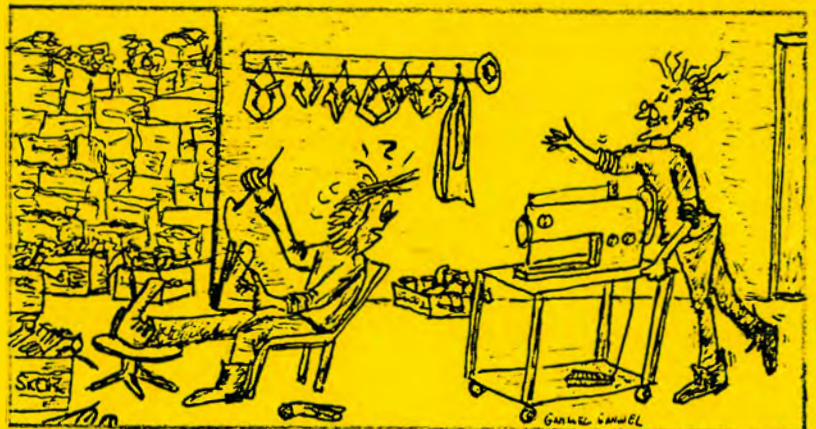
- Det här är livet det. Lugn och ro och inget stressande med att få ihop tidningen. Jag avundas er inte, kommenterade Jerker Algotsson.

Algotsson på sofflocket

TROLLSYKIEN (TT)

Utbildningsdepartementet i republiken Trollsykien har i en officiell kommunique beslutat utöka antalet platser på skomakarlinjen, vid republikens yrkesinriktade gymnasieskola. Anledningen till detta är att efterfrågan på halvsulningar har ökat markant efter 1985 års Trollsykienmete på Höjegården vid Ombergs fot.

Republikens få skomakare jobbar hårt för att hinna

TROLLENS **N**YHETER
 GRUNDAD JULEN 1965

Chefredaktör och ansv. utgivare Eric Lennartsson
 Redaktion: Hans Gunnarsson (illustrationer)
 Korsordskonstruktör och redaktör Bernie Olovsson
 TN:s adress: Hagtornsvägen 109, 613 00 Oxelösund

TYVÄRR, SKANDALEN UTEBLEV

På grund av ännu inte helt utredda omständigheter uteblev skandalen i Trollsytien. Ska sanningen fram så var det vår illustratör, Hans

Gunnarsson som till varje pris ville ha en skandal att illustrera. Men republikens Trollsytien är ju ingen skandalfylld stat.

Men det är ett mycket bra sätt att locka läsare, eller hur. Hoppas ni inte blev alltför besvikna.

ch.red

1985 ÅRS STORMÄSTERSKAP

När årets Stormästerskap avhölls på Höjegården var undertecknad inte närvarande. Därför kan det vara svårt att göra några kommentarer kring tävlingen. Men, man får inte var nödbedd tänkte jag och fattade telefonluren. Jag ringde till förre chefredaktören Algotsson i Eskilstuna.

Algotsson hade varit närvarande såsom tävlande. Han kunde berätta hur tävlingen var upplagd.

Jag kan ju börja med att berätta att det var Sven Ivarsson som höll med frågorna. Ivarsson vann nämligen förra år-

ets tävling. Det var dessutom första gången som Sven tog hem en seger i detta prestigefyllda mästerskap.

Han började med att fråga de tävlande om olika episoder som hänt under deras liv.

Han frågade bl a vad Jerker en jul hade tagit hem till "Stranna". Det var nämligen vid den här tiden, under kriget olagligt att ha sådana saker.

Algotsson svarade fel på den frågan. Han trodde att det var en bananstock som han en gång hade smuglat hem från Syd-Amerika. Det rätta svaret var JULKÄRVE. Han

hade fått den av någon och lagt ner den i en säck. Det var mörkt vid detta tillfälle. Därför kunde han inte se hur den såg ut. Men när han sedan kom hem och öppnade säcken fick alla se att kärven var precis tom. Det fanns inget i axen och den dög inte till fågelmat.

SÅ KAN DET GÅ!

Andra delen av frågetävlingen handlade om Hälsingland, dess historia och geografi.

TILL SLUT VILL JAG BARA KUNGÖRA VINNARENS NAMN: VINNARE BLEV NILS HOLGERSSON, TROLLHÄTTAN.

Ch. red

Årets STORMÄSTERSKAP hölls under ledning av Sven Ivarsson. Övriga syskon deltog.

Grötlunken, denna årligen återkommande morgonpromenad, avgjordes i år på vägar och stigar omkring Höjegården vid Ombergs fot.

Frågorna hade gjorts av Sverker Henriksson med assistans av sonen Ulf Henriksson.

Spörsmålen omspände ett

GRÖTLUNK

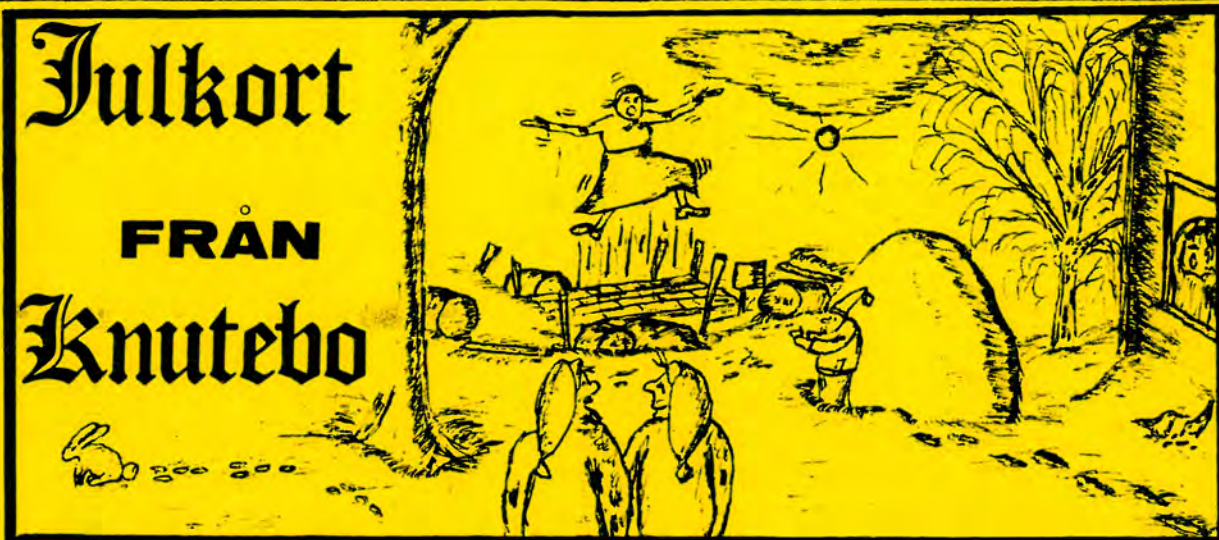
brett område. Alla sorters frågor fanns representerade. Musik, konst, historia, geografi och allmänbildande frågor. Tyvärr kan vi inte delge er någon resultatlista då den på något sätt förkommit.

TÄVLINGEN VANN AV HANS GUNNARSSON, ILLUSTRATÖR.

Julkort

FRÅN

Knutebo

I år är jag särskilt deppad och grinig.

Det har hänt så mycket tråkigt här. Det värsta är ju det här eländet med Mor TRILLA. Hon har blivit alldeles konfys. Hon som jämt har varit en redig Tomtemor. Det började i somras efter TRÄFFEN. Murklan kom ju hem med nästan hela gänget med sig och det blev ett väldigt liv här. Alla möjliga aktiviteter sattes igång. Bryggarn var ju också med och så fort Trilla får se honom så blir hon lite vimsig.

ETT MÄSTERVERK

Sverker och Bryggarn gjorde ju en brygga. Ett mästerverk, det skall villigt erkännas. Beskådat och beundrat av många. Mest dock av Mor Trilla. Där sprang hon hela dagarna bland verktyg, rörstumpar, brädbitar och spik. Hon var så närgången trots alla mina varningar att svelt-lågan, som användes flitigt, tog halva luvtofsen. Ja, stollugt var det, men det gick ju över när allt var klart och bryggan kom i sjön. Men sedan kom hösten och bryggan drogs upp, för vinterförvaring.

LINDANSERSKAN

Nu står det där rörskelettet på land. Så nu är det värre. Trilla har blivit alldeles "hel-fläng" som Borkiterna säger. Varje kväll så fort lamporna tänds på Brunsnäsområdet är hon ute och hoppar omkring på de där rören som en lindanserska. Skuttar och far omkring som en stolla och sjunger. Bryggarn gjorde en brygga. Så nu kan vi känna oss trygga. Den gamla bryggan den stygga. På den ska fåglarna bygga.

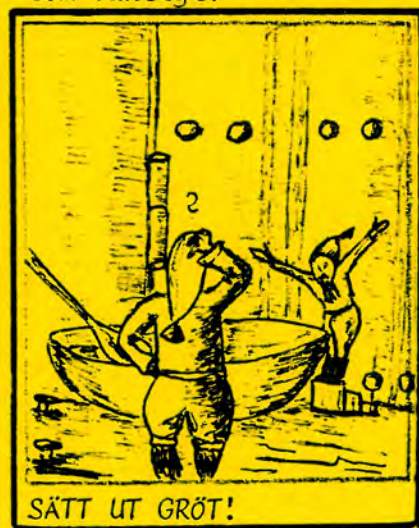
Fågelbobygge på brygga.

Så sjunger hon på en lurvig melodi, om och om igen, och skuttar på. Hon är ju glad och har roligt, men inte är det pa-

ssande för en Tomtemor. Allt arbete vi har nu inför julen blir ju eftersatt. Ingen ordning på någonting.

BENJAMIN HAR LOVAT

Men Benjamin har ju lovat komma, och då får jag ju hjälp med en hel del. Nu önskar jag bara att det ska komma massor av snö, så hela brygg-eländet, ursäktat uttrycket, snöar över. Då tror jag det snurrar rätt igen i Trillas huvud. Hoppet har jag kvar och då julen kommer, då kommer JAG med säcken som vanligt.

SÄTT UT GRÖT!

Julhälsning till alla som läser mina jeremiasder.

JAKOB KNUTEBO

JULALFABETE

AV MARGARETA PETTERSSON

Alfabetsrim är ganska svårt
men jag tror ändå jag provar påt

Brygga ny på Stranna står
Sverker och Åke fixa det i år

Cirkelsågar och hyvlar finns på LV5
Kerstin, Lars-Ove och Sven finns bakom dem

Dammtussen och förrådarn nästa år
tre nya barn-barn får

En solens dag med flugors invasion
vi åt vår Norrlandstradition

Fiske vi bedrev på torra lann
för på Höje fanns ju ingen damm

Gröten räckte inte första dan
men sen blev det över utav bara fan

Hembygdsdräkten av Bobo Eric leasa
för att Hälsingland kunna visa

Ilsamtal från Eric vi fick
dräkten sitter mitt i prick

Johan och Mattias med bilar lekte
även Robert var där ibland och smekte

Karin sa: Min mamma vet bäst
det är vi väl alla vid mamma fäst

Letade upp tre muggar små
som Anita, Uffe och Sverker skulle få

Monika kom med morotskaka
av den vi alla lät oss smaka

Nils han hitta på tok kan
han kom med egen damm

Ovan som jag är vid rim
kanske detta blir ingenting

Potatisen vi trodde skulle regna bort
men Eric plocka ganska många opp

Quintus är en orkester jag gillar
men Bobo säger att jag bara dillar

Ropade att nu är dammen här
det gjorde Uffe med kärt besvär

Sture fyllde 60 härförleden
uppvakta vi gjorde alla släktleden

Trollens Nyheter hoppas vi består
ännu i många långa år

Uffe skötte sina plikter med beröm
men Sverker höll han i en straman tön

Var vi träffas nästa år
kanske bara i stjärnorna står

X är en bokstav ganska svår
den får bara stå där den står

Yxa och såg dom bara svängde
då bröder Ö rensa lundgrens arrende

Zebran är ett randigt djur
och ränderna går aldrig ur

Åke jobb på GRÄNGES har
hoppas han där får stanna kvar

Äntligen är detta snart klart
MURKLAN jag tycker du är smart

Östlunds släkten den är bäst
fråga mig jag vet mest

"TJÄLKNÖLEN" EN KÖTTIG HISTORIA

AV NILS HOLGERSSON

För några veckor sedan blev jag uppringd av en person, jag vill inte nämna något namn. Han undrade om jag var intresserad av att köpa några kilo fint oxkött. Han hade kommit över 40 kilo för ett billigt pris. Inte så underligt eftersom han jobbar i charkbranschen, men som sagt, inga namn. Jag bestämde mig för 5 kilo och vi kom överens om att jag skulle hämta det den 29 oktober. Det var dagen efter hans 20-årsdag, men som sagt, inga namn. På kvällen den 29 ringde jag på dörren hos honom och han öppnade. Jag tyckte han såg lite underlig ut när han sa:

- Du får nog vänta med köttet någon dag.

- Jasså, varför det, frågade jag, samtidigt som jag följde honom in i köket.

20 KG I "KLUMP"?

Han svarade inte utan fortsatte diska som han tydligen höll på med när jag kom. Han behövde inte svara heller, för svaret låg framför mig på golvet. Där låg två djupfrysta klumpar av styckat oxkött. Vardera klumpen på ca 20kg. Jag tittade nog både länge och väl på klumparna innan jag kom mig för att säga något.

- Och vad har du tänkt dig göra med dom, sa jag och pekade på klumparna.

- Dom måste tina några timmar innan jag kan ta i sår dom, svarade han.

- Tina några timmar? Du det tinar utifrån och inåt, sa jag. Det tar

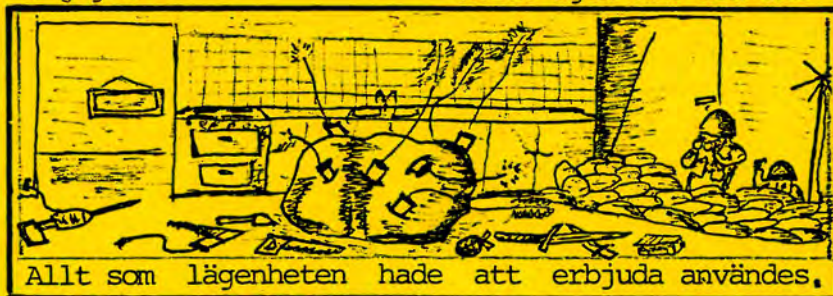
nog ett dygn innan dom är tinade, och då kan du inte frysa dom igen. Alltså måste du gå göra i ordning alltsammans, 40 kilo kött att steka och koka.

- Du har kanske rätt, sa han och såg bedrövad ut.

- Jag har rätt och vi måste göra något nu. Men innan jag överhuvudtaget gör något, vill jag veta hur dom har blivit så här, sa jag och pekade ännu en gång på klumparna.

"HJÄRNBLÖDNING"

- Jo, jag fick köttet i fredags och ställde det på balkongen i två plastkassar över natten. Sedan vet jag inte vad som hände på lördagsmorgonen, men jag måste ha sovit eller fått "hjärnblödning", för jag tog bara kassarna, bar in dom, och ställde dom i frysen.

- Du ville kanske bevisa att du skulle bli dubbelnolla, sa jag.

- VADA, dubbelnolla?

- Jo, när man fyller tio år är man enkelnolla, och du skulle ju fylla tjugo. Men nu får vi försöka få isär köttet.

EN LÅNG KAMP

Sedan vidtog en cirka tre timmar lång kamp med köttklumparna. Många

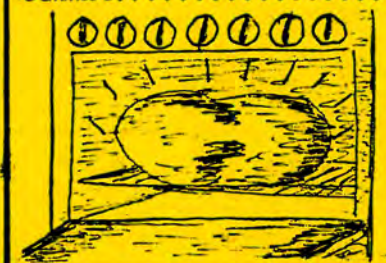
goda skratt och spetsfundiga kommentarer följdes. De flesta verktyg som fanns att uppbunga i lägenheten kom till användning. Men efter tre timmar var nästan alla köttstycken uppdelade. Kvar fanns endast en bit på 7-8 kg som var omöjlig att dela utan att förstöra för mycket kött. Jag märkte också att den 20-åriga charkuteristen blivit rätt så bevandrad i de olika kött-delarnas namn, utseende, fiberbeskaffenhet osv. Jag fick mina fem kilo kött i en påse. Innan jag gick tittade jag på köttklumpen som låg kvar på golvet och sa:

- Du kan ju göra en tjälknöl av den.

Sen tog jag kassen och försvann raskt ut genom dörren. Jag hörde hur hans ena träsko dunsade in i dörren när jag smällde igen den och skr-

attande sprang nedför trapporna.

FOOTNOT: TJÄLKNÖL göres av djupfrost kött som ställs i ugn uppvärmd till 75 grader i tolv timmar.....

AVSKEDS-DIKTNING

Av Sven Ivarsson

När det är dags att avsluta våra Trollsykienträffar träder president Ivaros talesman, Sven Ivarsson, in i handlingen. Varje år så länge jag kan minnas, har Ivarsson haft ett poetiskt mästerverk färdigskrivet till avslutningsdagen. Årets TRÄFF

var inget undantag. Dikten återges här i orefuserat skick. Ingen på redaktionen hade kunnat nog att ändra i något som president Ivaros närmaste man har skrivit. Det skulle kunna bli en skandal av stora mått.

Ch.red

På Ommas berg i Östergötland
vi strålat samman några julidagar
i sol, i regn, i skratt och även någon tår
med spel och tävling i frivilliga lekar
med sköna sångar och med härlig mat
med fiske som aldrig förut skådats
med grötlunk var morgon i underskön natur
men även för sinnet en stund i vilsamt lugn
vid dagens slut

Som ett kostsamt smycke
i årets rad av veckor
ligger den som innebär
att gränsen till Trollsykien öppnas
Så stilla dig en stund
och tänk vad rikt det är
det syskonskap vi alla äger
och fått en nåd att leva i

Så säger vi farväl för denna gång
och låter landets fana sänkas
för att åter om ett år
få svaja friskt i vinden
på annan ort och annat ställe
Var och när kan ingen säga ännu
men att - det vet vi säkert

Presidentens närmaste..

Grötlunk i morgonstund

Gränsen öppnas varje år

Fanan svajar friskt....

Trollsykiens innevånare tar farväl, men vet att de kommer att träffas igen 1986

EN FATDREJARE HÄR BOR I STADEN

Av Birgitta Malmkvist

Nu ska jag berätta om mina vedemödor som krukmakare. Jag började hösten -78 med att gå en termin. Sedan kompletterade jag med en termin till hösten 1979. Sedan började jag igen hösten 1984, så det är min femte termin nu.

FRAMSTEG?

Så i princip borde jag ju ha gjort framsteg. Men, men jag vet inte. Eftersom jag tycker det är så innerligt roligt att dreja, så tror jag ju självklart att alla andra tycker det också. Så mina närmaste får ju alltid höra vad jag har gjort för saker, och hur jag har gjort dem, i detalj. Och inte nog med det, jag ska ju också visa dem dessa praktexemplar (som jag självklart tycker att det är). De står där och tittar och berömmar, och innerst inne tänker de, som Hasse Alfredsson säkert skulle säga:
- Jag säger bara en sak: Ulla Florén. (Hon ni vet, som bor granne med momor (farmor: reds anm.) Karin, som till och med får sälja sina alster). Ja, jag till och med skänker bort mina saker i present och så. Då tvingas de ju ha dem framme i hyllan eller på något skåp, och måste se dem varje dag. Bara för att inte göra mig ledsen om jag skulle komma och hälsa på, och inte se den vackra gåvan någonstans. Men de får väl skylla sig själva. Har man uppfostrats till en omtänksam och vänlig dotter,

så har man. Ja, nog om det.

LERKLUMP

Nu ska jag även glädja er med att berätta hur en kladdig lerklump kan tillhöra den vackraste konstform jag vet. Tänk er själva, man tar en lerklump, lite större än en tennisboll. Man arbetar upp den genom att knåda den som en deg och slå den i bordet så att alla luftbubblor försvinner. Sedan plac-

man har tänkt sig skulle bli en kruka, typ Höganäs, blir något som liknar ett fat. Men, tänker man, jag eller någon av mina närmaste har säkert användning av ett fat, liknande det här.

VACKRASTE KONSTFORMEN

Ja, det är det jag menar med att det är den vackraste konstformen, för leran har ju ett eget liv, så att säga. Men nu efter fem terminer, har

Dreja krukor är inte lätt. Det blir oftast ett fat.

erar man den på drejaskivan, så mycket på mitten som möjligt. Och nu börjar jobbet, man ska centrera den, alltså få den alldeles på mitten av skivan. Man tar i så att man har träningsvärk i armarna flera dagar efteråt. När man väl har fått den någorlunda på mitten, eller gett upp för att man inte har några krafter kvar i armarna, så ska man börja forma den. Då har Lucy, min kursledare, sagt:

- Det är du som bestämmer vad det ska bli av leran.

Men, ingen chans alltså. Det är leran som tar över med en gång. Man sitter där och formar och försöker hålla tungan rätt i mun. Och det

jag äntligen lärt mig, att om jag vill göra ett fat, så ska jag bara börja dreja en skål så har jag ett fat framför mig till slut.

Är detta att dreja bi..

Ja, nu har jag berättat om min stora passion. Kom och hälsa på mig någon gång så kan jag berätta mer, och förstås även visa er dessa enastående konstverk. Till dess, ha en GOD JUL, och ett bra år 1986....

Drömhuset

Nedtecknat av DAMMTUSSEN

Hon rider barbacka genom höstliga marker. Träden står med sina gyllene blad droppande efter en regnskur som nyss slutat. Solen visar sig igen och lyser upp den regnvåta skogen. Efter skogsvägen hon rider på finns många lerpölar. Vid en av dem stannar hon upp. En flock fåglar har slagit sig ner där, tydligen för att njuta av det årliga höstbadet. Dom dyker, snurrar, hoppar och ruskar på sig så det bara stänker om dem. Men hon måste vidare.

Fåglarna tar sitt bad.

Hon har hört om bygget. Det är dit hon ska. Hon stannar till i skogsbrynnet, hon tror inte sina ögon. Så stort, så pampigt. Rentav unikt.

SNICKAREN TAR EMOT

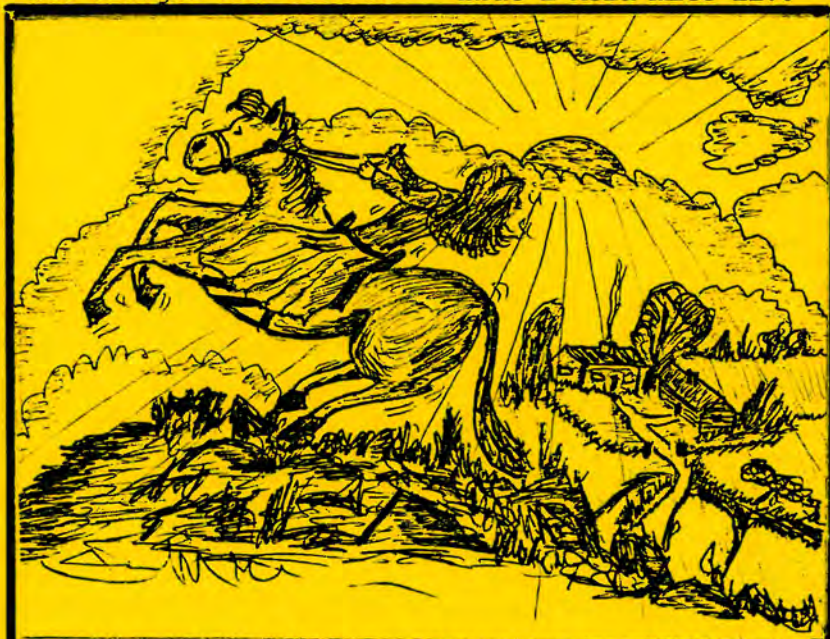
Det är byggt av grått tegel, men fortsätter i en timmerlänga. Och inte bara långa utan läänngga. Så lång är den och bred också. Hon rider fram till tegelgården. Där står snickaren och tar emot henne när hon hoppar ner från hästryggen. Det är inte riktigt färdigbyggt än, men det är rödprickiga gardiner för fönstren och på fönsterbrädan står Blåöga och Flitiga

Lisa i full blom.

TIMMERLOGE

I köket är maten framdukad och familjen samlad. Då hörs musik och motorbrummande utifrån. Hon drar undan gardinen, och tittar ut. Här blir inte tid för någon mat. Nej, här ska kokas kaffe och serveras, för det är danspublik som kommer. Den stora tillbyggnaden av timmer är en loge där dansen ska trådas varje kväll. Där inryms också en matsal där turister och danspublik ska serveras mat och kaffe när de kommer för att trängas och trivas.

ter bil och det är stöj och glam och skratt. Det här kommer att gå fint, pengarna kommer nog att rulla in. Det kommer att bära sig. Fast visst är det jobbigt, även om snickaren hjälper till allt vad han kan. Han bjuder upp henne till en hambo när de möts i logdörren. De dansar ut med fart och kläm, men mitt i en snurr så vaknar jag. Jag är alldeles "sjöblöt" av svett, men undra på det. Så mycket som jag jobbat i den här drömmen har jag nog inte jobbat i hela mitt liv.

Hon rider barbacka genom den regntunga höstskogen.

Hon gnor med matlagning bakning och servering. Till henne lämnar man också barn, både större och mindre, som hon ska passa och roa.

PENGARNA RULLAR IN

Men hon klarar det galant och hinner med allt. Och alltid är hennes stora blåvitrandiga förkläde rent och nystruket. Det kommer bil ef-

MEN ROLIGT VAR DET SÅ LÄNGE DET VARADE.....

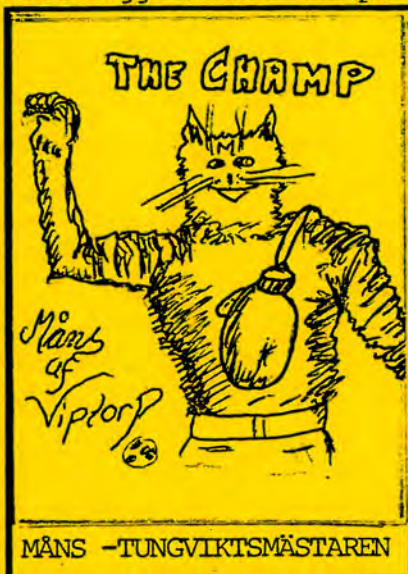

De virvlar ut i dansen.

MÅNS AF VIPTORP DRAR SIG TILLBAKA

REPORTER: Hans Gunnarsson

MÅNS af VIPTORP, den legendariske tungviktskungen, har beslutat sig för att dra sig tillbaka efter 15 år i ringen (tio som proffs). Den mest älskade och mest fruktade tungviktboxaren i världen har alltså bestämt sig för att lägga handskarna på

MÅNS -TUNGVIKTSMÄSTAREN

hyllan. Detta sker alltså en vecka efter den skandalartade matchen i Kattuna sporthall, där MÅNS mötte, Kattköpings svar på Lillen Eklund, den hårt slående Gusten af Hemsö. Matchen, som fick en hel värld att höja på ögonbrynen. Var detta verkligen sant? Den gamle MÄSTAREN formligen krossade sin mer än tio år yngre utmanare, Gusten af Hemsö. Gusten, som mest av allt såg ut att vilja hem till Matte och Husse, stod som limmad vid golv och tog emot slag efter slag från MÄSTARENS vassa nypor. Det som många före matchen, tippade skulle bli en enkel resa till tun-

gviktstronen för Gusten blev istället en uppvisning av forne mästarren, som helt tog ur ränderna på utmanaren. Publiken var i uppror. Många hade rest ända från Kattköping och betalat dyra pengar för att äntligen få se sin idol slå sig fram till tungviktstronen. Så, när handduken kom inflygande i mitten av andra rondan, och troligen räddade Gusten från bestående skador, stormade den ursinniga publiken ringen och Gusten fick fly hals över huvud mot omklädningsrummen för att undgå att bli nedtrampad av den ilska massan.

INGEN RETURMATCH

Detta hände alltså för en vecka sedan i Kattuna Sporthall. Gusten af Hemsö har sedan dess legat i hårdträning inför den stundande returmatchen mot mästarren i mars nästa år. Denna match ser nu ut att inte bli av, eftersom MÄSTAREN nu anser att han har gjort sitt i ringen. Jag träffade MÄSTAREN igår, i hans träningslokal på Skrinnavägen 1 i Eskilstuna. Han verkade vara i mycket god form, och pratade villigt med alla journalister. Telefonen ringde i ett kör, folk från hela världen önskade lycka till efter det oväntade avhoppet. Populär har han alltid varit den gode MÅNS.

Hur ser han då på framtiden, nu när han har lagt handskarna på hyllan?

- Mjau, eftersom jag har hållit på med den här sporten nästan hela mitt liv, så blir det svårt att ställa om sig och börja med något nytt. I och för sig skulle jag kunna flytta till någon Söderhavso, men det är nog inte min stil. Dessutom blir pälsen så blekt och dessutom har jag lite svårt för språk, förstår du.

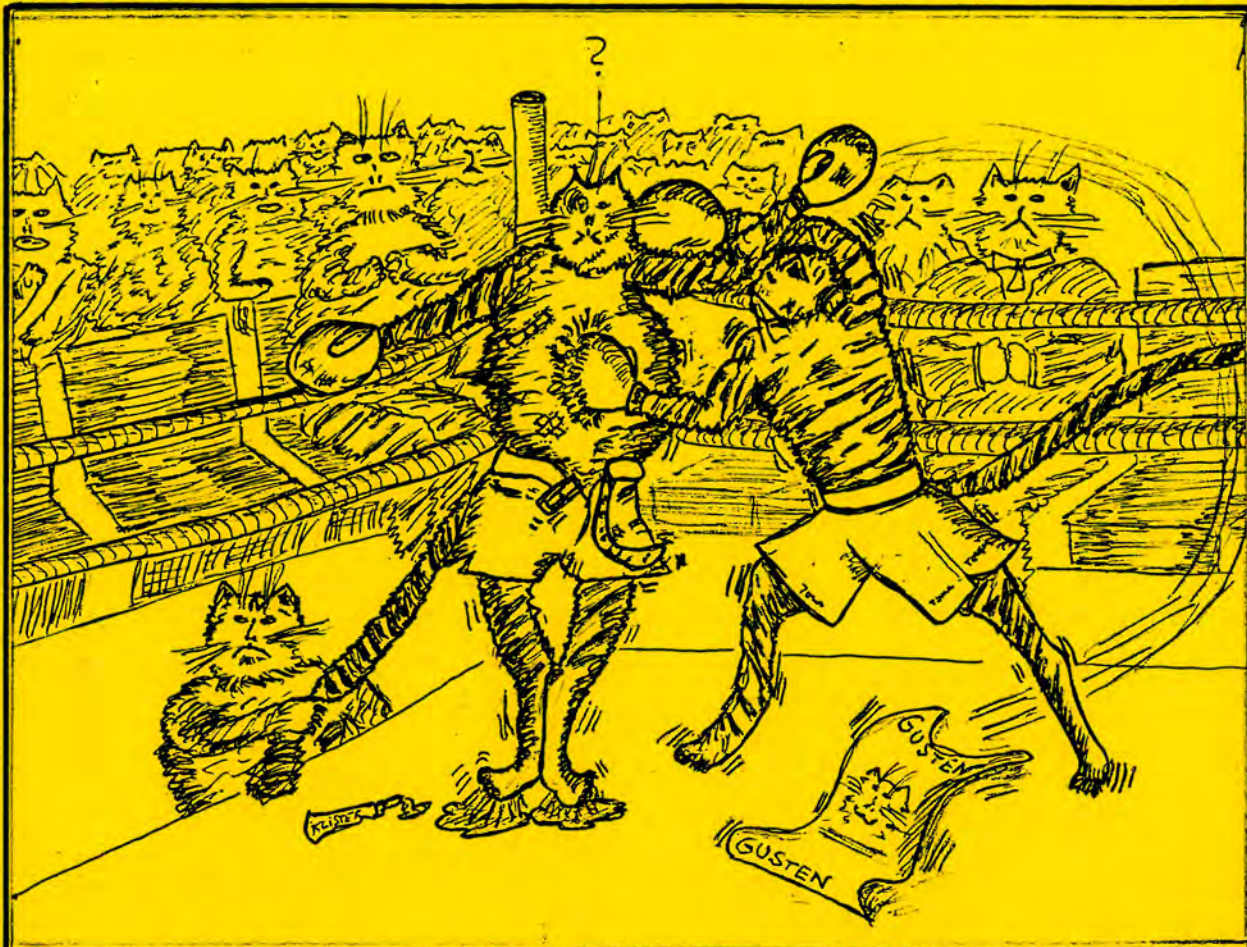
Gusten af Hemsö blev jagad av en minst sagt uppretad boxningspublik.

FORTSÄTTER MED BOXNING!

- Nä, det blir nog till att fortsätta med boxningen, inte som aktiv utan som tränare. Vi har ju här i Kattuna många lovande talanger som säkert kommer att låta höra talas om sig så småningom, säger MÅNS. - Det är inte bara här förresten, fortsätter han. I Kattköping finns en talang som kommer att bli något stort.

forts nästa sida

...MÅNS UTSATT FÖR ÖVERFALL...

Den gamle MÄSTAREN krossade sin mer än tio år yngre utmanare. Gusten stod som limmad vid golvet och tog emot slag efter slag från MÄSTARENS vassa nypor....

(forts på intervjun ffs)

- En svart boxare som har en fantastisk höger, tillägger MÄSTAREN.

- Vad har du för kommentar till Gusten av Hemsö då?

- Mjau, han står stadigt, slår hårt, men är lite orörlig. Men han är väldigt snäll. Du såg ju vad snäll han var mot mig, han slog mig inte en enda gång, skämtar MÅNS.

-Till sist undrar många varför du lägger av nu, när du verkar vara i sådan toppform?

- Man märker inget av din höga ålder när man ser dig boxas. Reaktionen, slagen och din rörlighet. Det är fantastiskt att se.

- Mjau, det är inte det att jag känner mig ur

form på något vis. Det är mest för att när man har hållit på med samma sak i femton år och vet vilka risker man tar. Då känner man att det är dags att trappa ner innan det blir för sent. Jag har vunnit allt som går att vinna, och dessutom är man trots allt lite slitna, inuti så att säga. Det är många faktorer som spelar in. Matte och Husse t.ex, Fanny och Jerker Algottsson, tycker inte det är roligt att plåstra om mig, när jag har varit ute och sparrat mot andra katter på gården. En mästare blir ju alltid utmanad på matcher, även utanför ringen.

- Du menar alltså att det inte alltid är frid och fröjd att vara MÄS-

TARE?

- Nej, det är det inte. Det händer ofta att jag blir utsatt för överfall från avundsjuka grannkatter. Men då får man ta Matte och Husse till hjälp, för min stolthet förbjuder mig numera att bråka med katter av lägre rang.

Men ibland är man ju tvungen att försvara sig och då får man lägga stoltheten åt sidan. Som exempelvis förra veckan, när jag skulle ut för att titta till ägorna. Jag hade gått ner för ungefär hälften av trapporna, när jag stannade till och lyssnade. Det kändes som någon eller något iaktog mig. Jag vände mig blixtnabbt om, och där tre trappsteg ovanför

(forts nästa sida)

Måns - "THE CHAMP"

mig står en katt utklädd till samuraj, med svärdet i högsta hugg. Ett attentat mot mig, mästaren i tungvikt. Med all kraft svingade jag min smidiga kropp mot golvet där jag intog stridsställning.

-Samurajen kastade sig över mig, och efter honom kom tre eller fyra likadant klädda samurajkatter. Där låg jag underst, och kunde bara röra ena tassens. Med uppåtdående av alla mina krafter, med sår över hela kroppen, slet jag ner två av samurajerna från min sargade kropp.

attentatsmännen, men ingen syntes till.

- De var som uppslukade av jorden, sa Matte när hon kom tillbaka.

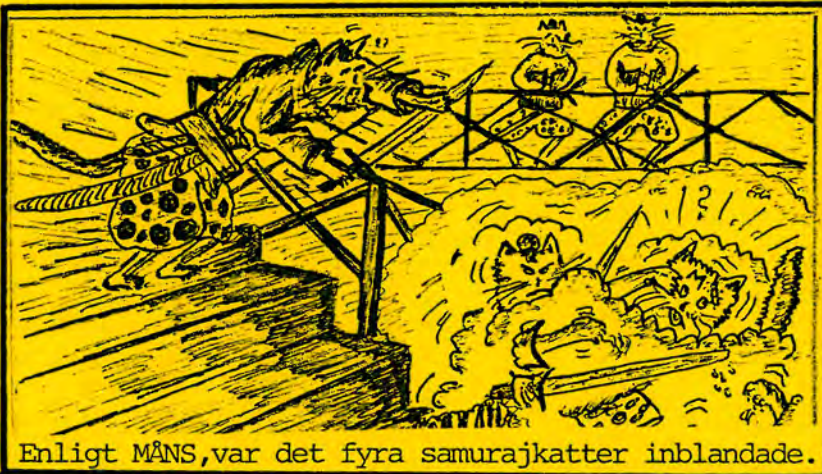
- Vad ska vi göra, sa Husse.

- Vi håller pressen utanför, sa jag. De skulle ändå inte tro mig.

-Ja, så fick det bli, och sant var det, slutade MÅNS af VIPTORP, med glimten i ögat.

FALSARIUM?

Men eftersom reportrarna som jobbar för TN är väldigt kritiska till sådana här historier

Enligt MÅNS, var det fyra samurajkatter inblandade.

På så vis lyckades jag välta över de tre andra på sidan, och ta mig därifrån, berättar MÅNS.

- Med ett brutet lårben släpade jag mig hela vägen upp till Matte och Husse's dörr. De hade hört oväsendet, så de öppnade dörren och blev alldeles ifrån sig när de såg mig, THE CHAMP, ligga utanför dörren, på gränsen till medvetetslöshet. Dessutom med ett brutet lårben hängande efter kroppen.

-Jag redogjorde "lugnt" för vad som hade hänt, och Matte rusade nedför trapporna (Husse är lite dålig i ryggen) för att försöka få tag i

beslöt jag mig för att kolla den här fantastiska historien. (Trollens Nyheter håller sig enbart med reportrar som är ute efter rena och klara fakta till skillnad från sensationspressens reportrar från KATTERNAS och KAITT i VECKAN, som vädrar sensationer i allt de ser och hör.

De fakta jag har fått fram, bl a med hjälp av Fanny och Jerker Algotsson, visar att historien stämmer delvis. Det stämmer att MÅNS befann sig i trapphuset när överfallet hände. Men det var också det enda som stämde i MÅNS egen

version av det inträffade. Istället har jag fått höra hur det egentligen gick till. Enligt Matte hände följande:
- MÅNS ville ut, därför tog jag på mig och följde med honom nedför trapporna. Vid andra trappavsatsen bor en yngre katthona som också skulle gå ut. Och när MÅNS och jag just skulle gå förbi, öppnas dörren, och den lilla kattfröken hoppar ut. Hon får syn på MÅNS och blir först rädd, men lyckas få in tre, fyra rejäla snytingar i MÅNS välpolerade ansikte. Därefter försvinner MÅNS uppför trapporna med svansen mellan benen till Husse som står och väntar vid dörren. Numera får jag och Husse bära MÅNS nedför trapporna.

TAPPAT TOFFLORNA!

- Det är inte för att jag på något vis är rädd för nya överfall, utan det är för att jag har tappat bort mina älsklingsstofflor, säger MÅNS. Utan dom kan jag inte sätta ner mina tassar, gulltotar säger Matte, på det kalla stengolvet. Det kan orsaka för tidig reumatism, säger Doktorn. Sådant får man se upp med vid min ålder, säger MÅNS.
- Ja, ja han har då förklaringar på allt, den gode MÅNS.

Sedan reser sig MÄSTARREN upp och försvinner in i ett angränsande rum, för att vila upp sig efter uppståndelsen som har varit.....
VI ÖNSKAR DIG LYCKA TILL PÅ DIN ÄLDERS HÖST.
MÅNS - THE CHAMP

HUR KÄNNIS DET IDAG DÅ?

Redaktör: Hans Gunnarsson

Namn: GUSTEN AV HEMSÖ
Yrke: Boxare på halvtid
Andra halvan jobbar han som provsmakare på Wiskasfabriken.
Bor: Med Husse (Bernt Olovsson) och Matte (Agneta Olovsson).

- MÄNS af VIPTORP tyckte att du var en hyfsad boxare, men något orörlig och osnabb.

KOMMENTAR?

- Hyfsad, sa han det. Orörlig, ja det är väl det här jobbet på Wisk-

- Boxning är ju förenad med stora risker. Det har ju pratats om bestående hjärnskador. Vad anser du?

- På människor kan det vara farligt. Men inte för oss vältränade katter, poängterar GUSTEN.

- Till sist, vad önskar du mest av allt idag?

- Att Husse och Matte ska få löning, så jag kan få lite delikatessmat att festa på. Jag får så ont i huvudet av Wiskas, avslutar GUSTEN av HEMSÖ denna intervju.

- Hur känns det idag då när det inte blir någon returmatch mot MÄNS?

- För jävligt. Här har jag gått och laddat i flera månader för den här matchen. Så helt plötsligt ställer sig karln upp och säger att han skall sluta boxas. Klart man blir irriterad, vaaaaaa.....

- Är det inte en fördel för dig att slippa möta MÄSTAREN, med tanke på din insats i förra matchen?

- Tvärtom, nu kommer folk att betrakta mig som en usel boxare. De kommer att häna mig och säga: Ha, ha, där är han som åkte på stryk av ordföranden i pensionärsföreningen. Men alla kan ju ha en dålig dag, eller hur, vaaaa.....

asfabriken som gör det. Men man måste ju leva också. Boxning blir man inte rik på.

- Du slår hårt, och tål mycket stryk?

- Ja, det sitter i sen jag var liten och slog karateslag med tassarna (ramarna) på Wiskasburkarna för att komma åt innehållet. Men Husse och Matte blev så irriterade av det där, så till slut låste de in burkarna i kylskåpet.

-Efter det fick jag mat bara på speciella tider. Men till slut kom jag på att om jag bankar huvudet i kylskåpsdörren tillräckligt många gånger så öppnas den. Det brukar jag göra när Matte och Husse jobbar, och än så länge har de inte märkt något.

GUNNARSSONS

SPORT

KOMMENTAR

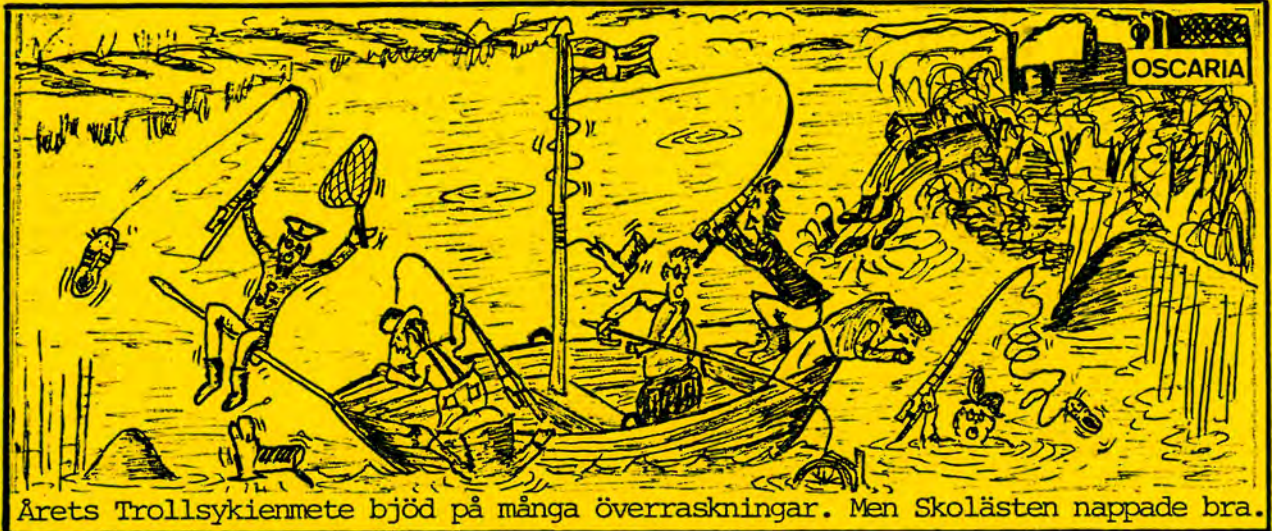
MÄSTAREN lägger alltså av, och Trollsykien blir av med den störste talangen och reklampelaren för Trollsykisk idrott genom tiderna.

Ett hårt slag för en liten idrottsnation.

Frågorna kvarstår. Vem kan ta över MÄNS mantel som KATTERNAS KATT, MÄSTARNAS MÄSTARE osv. Listan kan göras lång. Kan GUSTEN av HEMSÖ bära det tunga ansvaret. Svaret är kanske, om något är. Det är svårt att växa in i en sådan ansvarstung roll, det krävs år av hårt arbete. Men vi får försöka se optimistiskt på framtiden och önska MÄNS af VIPTORP, MÄSTARNAS MÄSTARE, lycka till i framtiden som ungdomstränare för Kattuna BK.

FISKE MED POÄNG(ER).....

REPORTER: Nils Holgersson

Årets Trollsykienmete bjöd på många överraskningar. Men Skolästen nappade bra.

Årets Trollsykienmete blev ett fiske med poäng, flera poänger för resten. Jag tror aldrig att jag själv haft så roligt och så svårt att hålla mig för skratt som under uppläggningsen av denna fisketävling.

VAR ÄR DAMMEN?

När Sverker exempelvis ville veta var dammen låg och kom med en karta över området och bad mig peka ut platsen. Jag pekade på en gård som låg lite vid sidan av alla större vägar och hoppades att han inte varit i närheten av den gården. Han tittade länge på kartan och sa sedan.

- Men där finns ju ingen damm inritad.

- Nä, sa jag, den verkade vara rätt nygrävd.

- Är det inte konstigt, sa Sverker till de som stod runt omkring. Här har jag hållit på i ett års tid och letat efter bra fiskevatten, och gått bet på det, sen kommer han hit och hittar en damm, som inte ens finns med på kartan!

Ja, nog var poängerna många, och jag hoppas bara att alla tog det

på rätt sätt. Som ett litet skämt.

Nåväl, även i tävlingen utdelades poäng. Fem domare skötte detta på ett helt perfekt sätt. Vi lyckades även i år få en utslagsgivande tävling, trots avsaknad av fiskevatten. Bäst lyckades Magnus Furu-skog, och det blev för första gången en ur barnklassen som tog hem vandringspriset.

Ett knippe udda "fisk"

I vuxenklassen visade Lasse att "gammal är äldst", och tog hem en klar poängseger. Vissertligen får man säga att den gamle räven hade lite tur. Han hade nämligen länge ett diskningshot hängande över sig, efter en protest från Nils. Lasse gjorde

nämligen, enligt Nils, en ful grej när han intog sin plats vid dammen. Han sprang till den plats Nils skulle ha och låtsades som att han ville kontrollera Nils krok, men hela tiden vispade han med Nils spö i gräset. När Nils sedan kom dit hade Lasse lyckats skrämna iväg varenda Skoläst och Gräskarp från Nils fiskeplats. Nils lämnade självfallet in protest efter tävlingen, men domarna lät nåd gå före rätt och friade Lasse. Man lovade dock att hålla bättre uppsikt över sådana här tilltag i fortsättningen.

Resultat från Fisket:

Barnklassen:

1. Magnus F	266,6 p
2. Ulrika	98,3 p
3. Per-Olov	96,1 p
4. Per-Anders	87,2 p
5. Mikael F	78,6 p

Vuxenklassen:

1. Lasse Ö	221,9 p
2. Bobo	216,4 p
3. Karin Ö	206,0 p
4. Hans Gunnar	205,3 p
5. Åke	165,9 p
6. Eric	161,6 p
7. Sverker	159,2 p
8. Lennart	157,3 p
9. Birgitta	155,8 p
10. Nils	106,2 p

TROLLSYKISK DIKTNING

Ni som var närvarande
vid årets träff på Höje-
gården, vilket väl gäll-
er de flesta av er, kom-
mer säkert ihåg att det
delades ut en uppgift.
Det gällde att skriva
något, som skulle inne-
hålla vissa utvalda ord.

Orden var de här:
HÖJE
FLAGGSTÅNGSTRISSA
HJÄSSAN
STRAND
OMMA
RÖDGAVEL
Det skrevs för brinna-
nde livet. Några av Tr-

ollsykiens innehållare
lyckades få till något
som innehöll dessa ord.
Dessa alster publiceras
i denna tidning med bö-
rjan på denna sida.

Ch.red

I uppropet som alla Trollsykier får
skrevs det att färden till Höje den går
På Omberg i borgen där sitter drottning Omma
och önskar både Ivaros och Trollsykier välkomna
Murklan är av segt virke, hon ger aldrig opp
i rask takt går färden mot Hjässans topp
I Rödgavels grotta där enligt sägnen en jättes häst slant
där rinner det tårar utmed brantens kant
I Oxbåsets klyfta skulle jag säkert gissa
att vi lite till mans behövde en flaggstångstrissa
Fiskevatten söktes men i Visjön var det vass
man försökte med Strand, men även där var det kass
I gräsdammen blev Skolästfiske när det mot kvällning led
bilisterna undrade "vad sysslar de med" !
Från Storfiskarna knorrades att fisket var trist
för Lillmästare blev Stormästare, det är sant och visst
I Ombergglidens skidbacke blev det kluriga frågor
uppåt det gick trots huvudbry och myggplågor
I Boccia och Badminton fick vi lida svåra kval
och stundom kan man påstå att domarinsatsen var skral
Och summa summarum, det har jag på känn
när nästa sommar kommer så träffs vi igen

Av Karin Nilsson

Mitt allra största nöje
är släkträff varje år
Vi samlats nu på Höje
så nu jag glädjas får
Det ligger här på Ombergs kant
där fordom drottning Omma
regerade "om det är sant"
Och hit fick vi nu komma
vi åkte ifrån Hälsingland
efter besök hos frissa
Tog sikte uppå Ellens Strand
men såg en flaggstångstrissa
Här finns så många sevärdhet
bl a en Rödgavel
Jag kom ej dit för jag gick bet
det börja osa svavel
Min penna nu är rätt så trubbig
jag får väl ta och vässan
själv är jag ganska knubbig
tar mig ej upp på Hjässan

AV Dammtussen

TROLLSYKIEN (TT)

Internationella domar-
förbundet har beslutat
att välja in det Troll-
sykiska domarförbundets
ordförande, Sture Malm-
kvist, i sin styrelse.
Orsaken anges vara det
fantastiska engagemang
som herr Malmkvist har
visat inför sina upp-
gifter som domare i
alla sorters tävlingar
som förekommer när Tro-
llsykierna träffas.

Ny representant i int-
ernationella domarförb.

FLER DIKTER FÖLJER..

AGNETA DEBUTERAR

LÄNGST NER

Så var då tiden kommen för årets stora nöje
från alla håll i landet gick färden emot Höje.
Republikens fana låg färdig för att hissa
och den gled upp så vackert på ny flaggstångstrissa
Privatutflykter blev det för många upp till Hjässan
men telegrammet missades till lilla kronprinsessan
Den stora fiskekampen fick gå på gräsmatts-Strand
och svårflörtade fiskar blev krokade i skoband
Till Oxbåset gick nån för att möta drottning Omma
men hon skrek förtvivlat att ingen in fick komma
Hon viftade istället med jättestor brödkavel
Ge er bums iväg, sa hon, och fortsätt till Rödgavel

Av Jerker Algotsson

Non-smoking generation

Av Sven Ivarsson

Om jag nu riktigt minns
är det på Ommas Omberg Höje finns
även gården Strand den ligger där
och Rödgavel visst en grotta är
Nu gått varm både hjärna och Hjässa
av att hitta rim till flaggstångstrissa
Detta tycker jag var ett bra försök
nu går jag ut och tar en rök

Ur Rödgavels grotta
såg man hur en jätte spotta
Ut kom den vackra drottning Omma
hon på Vätterns strand skulle komma
Hon klättrade upp på Hjässans topp
och tog sats till ett jättehopp
och hamnade på en flaggstångstrissa
Den på Höje kunde hon knappast missa

Av Agneta Olovsson f. Wahlstedt

TIO ÅR SEN'

För första gången på
dryga tio år hölls ett
mästerskap i frågesport
för Murklans barnbarn.
Ett så kallat Lillmäst-
erskap. Konstigt namn,
med tanke på att medel-
åldern på de deltagande
låg strax över 25 år.
Det borde kanske döpas
om till nästa gång, och
kallas Medelmästerskap.
Frågeställare denna fö-
rsta gång var Ulf Hen-
riksson. Vadstenabon som
siktat på att bli jour-
nalist, men som inte har
fått ur sig en enda rad
att publicera i årets
Trollens Nyheter.

Näväl, tävlingen hade
lagts upp med frågor i
Bit för bit-stil. Det
fanns alltså olika svår-
ighetsgrader på frågan.
Fem stycken för att
vara exakt. Här kunde
man alltså välja vilken
svårighetsgrad man vil-
le (kunde) svara på.
Frågorna sträckte sig
över olika ämnesområden.
Från historia till und-
erhållning och musik.
Frågorna var enligt min
åsikt, mycket bra utfor-
made. Medarbetaren på
Trollens Nyheter, Bernie
Olovsson är nog benägen
att hålla med mig på
den punkten. Det var
nämligen Olovsson som
vann årets tävling. Där-
med är det hans uppgift
att till nästa år sam-
anställa en ny frågetä-
vling för barnbarnskar-
an. LYCKA TILL OLOVSSON.

Olovsson i tänkartagen.

Jular jag har firat

En tillbakablick av Jerker Algotsson

Tiden går och för oss människor är det bara att hänga med. Mycket förändras och allra mest förändras vi kanske själva.

NOSTALGISK

Inför julen, som alltid betraktats som årets största högtid, är det lätt att bli lite nostalgisk och tänka tillbaka. Det är naturligtvis så, att ju äldre man blir, desto oftare går tankarna bakåt i tiden. Både sorgliga och glada upplevelser passerar revy.

Just nu har tankarna gått tillbaka till olika typer av julfirande som jag under årens lopp upplevt - och kanske ibland genomlidit. Skälet till att jag just nu tänkt tillbaka är att jag denna jul kommer att lägga ytterligare en erfarenhet av julfirande till mina många tidigare. Det är nämligen första gången jag och Fanny ska fira jul i ett av våra barns hem. Tillsammans med barnen - de flesta har oftast varit med - har vi firat nästan alla jular hittills, men aldrig tidigare i något av barnens eget hem. Vi tror att det ska bli en minnesrik julhelg i Lennarts, Kristinas och Per-Olovs hem.

Hur det blev kommer kanske i någon nostalgisk berättelse längre fram i livet. Men nu åter till denna berättelse, som börjar från början.

BARNDOMSJUL

Barndomens jular borde väl vara de minnesrikaste, och är det också om man bara ser till vad en ljus, trygg och skön jul bör innebära. Men det kan ju finnas annat som gör att tankarna återvänder till just den eller den julen.

Ingen kan naturligtvis glömma jularna i barndomshemmet, med granarna på verandan, de färggranna trasmattorna på golven, mors lilla hemgjorda tomtelandskap i ordningställt på blombordet, julbockarna av vete på skänken - bockarna som stod kvar hela julhelgen och först efter trettondagen när de var stenhårda började man bryta bitar av ben eller horn för att doppa i kaffet - den nyhuggna julgranen med levande ljus i kammaren och allt annat vackert som hörde vår barndoms jul till. Visst är dessa jular mycket ljusa och kära minnen liksom många av de jular vi senare, tillsammans med våra egna barn firat på olika håll i landet.

Men det finns ju andra jular som av olika skäl fastnat på näthinnan, alla inte lika ljusa, men ändå minnesvärda på sitt sätt.

JUL PÅ LANDET

Min allra första jul, firad utanför hemmet, var om jag nu inte minns fel, när jag jobbade

som lilldräng i Smedsgården Näsviken. Detta var ju en relativt rik bondgård och naturligtvis var förväntan stor hos den femtonårige grabben. Men förväntningarna kom på skam.

Det var en kall jul. Ja, ute var det väl som vanligt, det knarrade när man gick i snön precis som därhemma, men det var inomhus det var kallt. Visst värmdes spisen och inomhustermometern stod väl på så där 17-20 grader. Ingen behövde alltså frysa, men det var kallt på något oförnimbart sätt. Det var den julen jag för första gången på allvar fick klart för mig vad klasskillnad var. Julvärmen, alltså människokärlekens värme, var säkert avsevärt hö-

forts. nästa sida

... KAPPKÖRNING FRÅN JULOTTAN

gre i salen där husbondefolket med barn och annan släkt intog sin julmiddag. Vi drängar satt kring det vanliga bordet i köket och förtärde vår lutfisk och gröt. Inget större fel på maten, vi blev ju i alla fall mätta, men inte var julupplevelsen den jag var van vid.

Drängarna satt i köket

En skjorta var hade vi under eftermiddagen fått i julklapp av husbonn och det var ju bra. Men det kan inte hjälpa att jag längtade till barndomshemmet när jag på kvällen kröp ner i drängkammerhalmen. En upplevelse var det där emot när vi på juldagsmorgonen fick köra vårt husbondefolk, i finslädar och bjällerklang, till julottan i Forsa kyrka - och sedan kappkörningen hem... Men det är en annan historia.

Kappkörningen från julottan var en kul upplevelse

SKÅNSK JUL

Det ska ju av någon anledning dukas upp med massor av mat under julhelgen. Det svenska smörgåsbordet, liksom det skånska julbordet, är världsberömda företeelser. I min allra grönaste ungdom fick jag också uppleva en härlig julhelg i vårt sydligaste landskap.

Direktören på hotell Tunneln i Malmö, där jag då jobbade, lät sin personal disponera hela restauranganläggningen, inklusive köks- och kallskänksutrymmen, både julafton och juldagen. Mat i massor hade iordningställt av kockar och kallskänkor före jul, och det var ett julbord som jag, varken förr eller senare sett maken till.

Förutom all den goda maten hade vi som personal en utomordentligt gemytlig samvaro båda dagarna, innan det var dags att på annandagen "öppna krogen" igen och återgå till näringarna. Vi besökte också gemensamt julottan i S:t Petri kyrka innan vi denna tidiga juldagsmorgon i samlad tropp gick hem för att diska och städa upp efter vårt julfroseri. Detta var faktiskt en av mina roligaste julhelger.

HOTELL-JUL

Att fira jul på hotell har ju blivit allt populärare. Man tar in med helpension över helgen och kommer ifrån alla julbekymmer. Jag har också firat jul på hotell, men utan helpension. Däremot blev det gott om helgbekymmer.

Hotell Vägen på Postgatan i Göteborg var platsen. Propert ställe men med enbart rum. Och vad gjorde förresten det. När jag hade betalt rumshyran för helgen var fickan tom. Där låg jag på mitt rum från julaftonsmiddag till tredjedag morgon. Mitt julbord bestod av vatten och därtill hade jag visst ett par sockerbitar. Inte så mycket att leva på i tre dagar. Redan på juldagen var jag rätt sugen. Då kom hotellägaren, en mycket trevlig norrman, upp för att städa. Förmodligen såg han hur det var fatt, och frågade därför om jag ville ha kaffe. Jag behövde inte tveka om svaret, och det började redan rinna så smätt i mungipan.

Ska du ha en kopp kaffe?

Men under sitt städnit och allt annat en hotellägare har att tänka på glömde han bort sitt löfte. Han gjorde det säkert inte av elakhet. Min plåga blev inte mindre och på annandagen var det inte ägaren

forts. nästa sida

"DRÖMMEN OM EN JUL"

Själva som städade, utan en flicka han tagit till hjälp. Hon hade naturligtvis inget kaffe att erbjuda, så det blev till att fortsätta med vattnet.

Det var skönt att komma ut tidigt på tredjedagsmorgonen, träffa några kompisar och bli bjuden på en kopp och en bulle.

En kompis bjöd på kaffe.

Sådana jular skulle man kanske glömma, men dom bara sitter där.

HEMLÖS JUL

Jag har ju aldrig varit hemlös. Stranna har stått intakt under alla år, men det är ju inte alltid man kunnat ta sig dit till julhelgen. Därför har jag vid några tillfällen tillhört de hemlösas skara.

Vi bodde på Rosenlund i Göteborg, ett så kallat härbärge för ungar. Det var egentligen en gammal herrekiperingsaffär och de stora affärsytorna hade belamrats av sängar, en skåpbredd mellan varje.

Vi bodde 44 man i samma rum och av "naturliga" skäl påminde bostaden om allt annat än en ROSENLUND, när alla döfter samlats frampå småtimmarna. Där firade vi vår jul. I våningen ovanför fanns förresten ytterligare en sal, men

dom var bara 36.

Julmaten var emellertid räddad. "Sten-Jesus", en alkoholiserad stensättare, som hette Arne Nilsson, och blivit frälst, hade delat ut biljetter åt oss alla för besök på Betel-skeppets julfestmiddag på julaftonen. Dessutom hade stadsmissionen förärat oss biljetter till sin middag på juldagen, så helgen var räddad.

Det var en brokig samlings, minst sagt, som slog sig ner vid dessa julfestbord. Men det var gott om mat och ännu rikligare tilltagen var den mänskliga värme som strömmade emot oss.

Jag träffade många intressanta människor den helgen, och inte minst fick jag del i många intressanta människöden. Därför blev även den julen värdefull och minnesrik.

Det var en brokig skara

Någon samling som skulle lockat "Hänt i veckan" eller "Modejournalen" till att bevaka med text och allra minst bild var vi emellertid inte. Däremot gjorde Göteborgsposten besök på båda platserna och kunde efter helgen förnöja sina läsare med ett stycke "socialporr" kring "De hemlösas jul".

SKOGSARBETARJUL

Jag ska sluta den här skrönan med firandet av en julhelg mitt inne i Dalslandsskogarna. Den firade vi på tu man hand, "Smålands-Bengt" och jag. Det blev en härlig jul.

Vi bodde i en stor barack, men eftersom vi bara var två användes bara det före detta kockrummet och köket. Värmen var god och vi hade julpyntat riktigt fint, tyckte vi själva.

Mat hade vi rätt gott om och vi levde gott. Det var förresten den helgen vi båda kom underfund om att risgryn har en förunderlig förmåga att svälla vid kokning. Vi åt mycket grött på julkvällen, men ändå hade vi kall, skivad risgrynsgröt på smörgåsarna i den dagliga matsäcken de närmaste 14 dagarna efter jul.

Långsamt hade vi inte. Vi hade knappt tid att sova för allt pyssel mellan de omfattande matintagen. Ett härligt kamratskap frodades denna helg, som jag minns med glädje.

ÖNSKEJULEN

Nu här jag bara en önskan, som dessvärre aldrig kan gå i uppfyllelse: - Tänk om alla människor, inte bara i vår omgivning och vårt land utan över hela klotet, någon gång kunde få uppleva en riktigt varm och fridfull jul. En riktig barndomsjul. Vi kan väl åtminstone försöka hoppas att en sådan önskan någon gång går i uppfyllelse.

ÄLGEN VALTHERS PROBLEM

En berättelse av Bernie Olovsson

Den här berättelsen handlar om älgen Valther, som ni fick stifta bekantskap med redan i förra numret av Trollens Nyheter. Här handlar det bla om viltstängsel.

Älgen Valther kom gående på stigen, han var på väg hem till sitt, ja hans eget var det väl inte. Han bodde bara tillfälligt hos en rådjursfamilj, som hade rest till Härjedalen på KIDSEMESTER.

När han var på väg in bakom de granar, där hans tillfälliga bostad var belägen, kom gammalälgen stapplande på stigen.

- Du, du Valther, hej flämtade han.

Gammelälgen var, som framgår av namnet en mycket gammal älg. Benen var krumma och ryggen var stel. På det gråsprängda huvudet stack ett ensamt horn upp. Det andra hade blivit bortskjutet vid en älgjakt för många år sedan. Men trots att han var märkt av tiden, var gammelälgen en mycket klok och alert älg

- Vad vill du då, gamle älg, frågade Valther.

- Jo, du Valther, följ med mig så ska jag visa dig något.

De två älgarna begav sig i lätt skritt bort mellan träden.

När dom kom fram till

vägen som genomkorsade Älgland, möttes dom av ett högt staket på båda sidor av vägen.

VILTSTÄNGSEL

- Vad är det där, sa Valther undrande.

- Det är ett sånt där- inga viltstängsel, di kallart, svarade gammelälgen. Det har dom satt upp för att vi älgar inte ska komma ut på vägen och göra oss illa, det är väl snällt, fortsatte han.

- Snällt, sa Valther mul- et, kallar du det snällt. Hur tror du nu att vi ska komma över och hälsa på dom andra älgarna. Hoppa över, det kan vi väl inte, eller?

- Nej, hoppa över, det får vi inte. Det är absolut förbjudet, sa gammelälgen.

HINDEN HOPPADE ÖVER

Just som de två älgarna stod där och dividerade kom en dovhjortshind rusande genom skogen. När hon kom fram till stängslet stannade hon upp, och backade några steg, för att sedan åter

ta fart. Med några snabba kliv hade hon hoppat över det höga stängslet, och var redan på väg mot nästa som hon avverkade med ett lika elegant hopp.

- Men, det är förbjudet, skrek gammelälgen efter den bortflyende hinden. Men vad bryr sig en hind om förbud.

- Tänk om man kunde hoppa så där, sa Valther avundsjukt.

- Jag har ju sagt åt dig att vi inte får hoppa över.

- Ja, ja, jag vet, sa Valther. Men om vi gräver en tunnel under vägen, då kan vi komma till andra sidan, utan att hoppa över.

- Vi kan väl inte gräva någon tunnel, sa Gammelälgen uppgivet.

- Det är inga problem.

(forts. nästa sida)

ETT GÅNG ARBETSLÖSA KAOS

- Vi drar ihop ett gäng arbetslösa mullvadar, så får dom göra jobbet. Sagt och gjort. De två älgarna begav sig med raska steg till skogens arbetsförmedling. Där möttes dom av en anskrämlig syn.

ÅTTA GALNA MULLVADAR

På bänkar i långa rader satt det djur av olika slag och blåstirrade på väggarna. I ett utav hörnen satt en omskolningssökande ekorre och jämrade sig.

- Jag blir så yr av Hormoslyr, väste han. Där fanns också två gammalgäddor som satt och kippade efter andan.

Gammalgäddor utan syre

Längst bort i lokalen satt det som Valther och gammelälgen sökte. Där satt nämligen åtta vansinniga mullvadar och skrek i kör:

Nu har vi fått nog
vi får inget knog
En golfbana nittiotvå
det enda besked vi få
Valther gick fram till
de uppretade mullvadar-
na och presenterade för-
slaget. När dom lyssnat
färdigt på Valther, bör-
jade mullvadarna springa
runt i lokalen och tjoa
hej vilt.

Nu äntligen skulle dom få utlopp för flera mån-

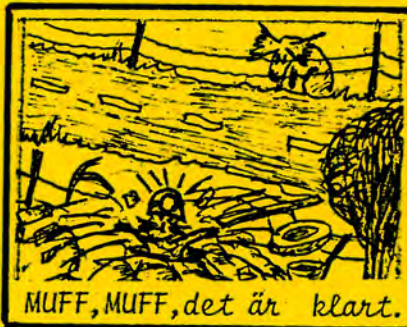
aders uppdämt grävbehov. Dom kände redan jordsmaken i munnen, och glada som spelenmän, ställde de upp på led, och trippade efter Valther och gammelälgen ut ur lokalen och mot det efterlängttade grävjobbet.

På ett led gick de ut.

Väl framme vid viltstaketet, satte mullvadarna igång med grävningen, med en iver som sällan skådats. Meter efter meter tog dom sig ner i jorden. Dag och natt arbetade sen mullvadarna, och efter en vecka stack ett litet mullvadshuvud upp på andra sidan vägen. Den uppstickande mullvaden skrek-MUFF, MUFF på mullvadars vis.

Detta betydde att tunneln var klar.

MUFF, MUFF, det är klart.

Så gick det alltså till när det första underviltstängslet byggdes. Numera finns det tusentals sådana där tunnlar under vägarna.

Visningen av bildbandet "Hälsingland i PRO-huset i E-tuna, höll på att sluta i kaos och tumult. När föredragshållaren Jerker Algotsson uppenbarade sig på scenen i förd folkdräkt med tofs utbröt panik bland de kvinnliga åhörarna. Minnen från forna tiders logdanser, med hambo och fagra ynglingar i högtidsdräkt, svallade över. De exalterade kärringarna rusade fram och slet ner Algotsson från scenen. Därefter tvingades Algotsson dansa ett antal olika folkdanser med var och en av tanterna. När den stackars Algotsson avverkat alla dom cirka 150 damerna, kröp han tillbaka upp på scenen, och kunde med viss möda genomföra visningen.

150 galna kärringar slet ner Algotsson från scen.

TROLLSYKIEN (TT)

I en pressbulletin från Svenska Folkdansförbundet meddelades nyligen att Hälsinglandsspecialisten Jerker Algotsson tilldelats förtjänstmedaljen i GULD för sina storartade insatser vid Hälsinglandsföredraget i PRO-huset i Eskilstuna. Algotsson avverkade då 150 danser på lika många minuter. GRATTIS, ALGOTSSON!

TN:s "SPELSIDA"

De flesta av landets dagstidningar har numer en bilaga någon dag i veckan som handlar om spel. TIPS, V-65 och LOTTO avhandlas och kommenteras. Trollens Nyheter's nya redaktionsledning har beslutat att anamma detta, eftersom det ligger i tiden.

De flesta av republikens innevånare sitter varje vecka och skriver på någon talong. Vare sig det gäller hästar, tips eller lotto, är det mycket svårt att få till en fullträff.

TN skall på denna extra-

sida försöka få en ändring på detta faktum. Redaktionen har därför anlitat tre experter på spel. För V-65 har vi kallat in en gammal storspelare som numera är professor inom sitt gebit. Nämligen f d älgviltsvårdaren Olov "Älgen Valther" Berntsson. När det gäller stryktips kommer en expert på engelsk, tysk och svensk korpffotboll att vara behjälplig. Jag tänker då på Gunnar "Målspottaren" Hansson. Den svåraste formen av spel kräver även den en

riktig expert. Därför har redaktionen beslutat anställa professor Lennart Ericsson som Lotto-ansvarig på spelsidan.

Egentligen är professor Ericsson, liksom de två andra riktiga JOKRAR i sammanhanget. Ingen av dem har nämligen lyckats häva in någon storvinst under alla sina år av spelande.

JOKER-spelet kommer vi inte alls att gå in på, eftersom det räcker att kryssa i JA eller NEJ på därför avsedd ruta på kupongen.....

V-65

Veckans V-65-förslag på POTATISÅKER, lördag.

Lopp Nr 1: Här chansar vi med att singelkryssa Nr 12, NUSNÄSNICKE, som möjligen är något stel i rörelserna. Men å andra sidan är den hästen väldigt snyggt målrad.

Lopp Nr 2: Loppet kan mycket väl vinnas av Nr 32 BRUNTE ME PLOGEN. Bara han inte hamnar i dödens och får krokiga fåror skall det nog ordna sig för honom.

Lopp Nr 3: Här spikar vi häst nr 7 KANTAT. Den benskallen (hästen) har utvecklats enormt sedan han kom ifrån Sundbyholm, där han mest fick ligga i tunga ytterspår medan kusken, Jerker Norrdin, förgäves letade efter vinnarhållet. Hästen ägs numera av Lithells i Kumla och springer under korvhot.

Lopp Nr 4: Kodivisionen ser ut att bli en öppen historia. Men vi chans-

LOTTO

ar och kryssar ÅTERGÅRNS VINGDORIA, som enligt säkert stalltips har kolhydratladdat löpmagen.

Lopp Nr 5: Det finns egentligen bara en klar favorit. Det är Nr 9 COUNTESSIMAGEMISSIONDOTLODEARPRINCESSPAYTHEBILL. En häst som lär ha lika långa ben som namn.

Lopp Nr 6: Kan bara sluta på ett sätt, nämligen med vinst för Nr 11, KVARKA, som p g a smittorisken är enda deltagande häst i sista loppet.

KVARKA - ensam i lopp 6

TIPS

Denna veckas LOTTOsystem går ut på att ni för en gångs skull skall ta hem en storvinst på detta mycket svåra spel. Därför har jag tagit ut samtliga nummer på talongen och kryssat i på första raden. Därför ser VECKANS LOTTO-förslag ut så här.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35. Det kostar cirka fyra miljoner kronor att lämna in. LYCKA TILL.....

1					
X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X

GARANTI
7 rätt i
ramen ga-
ranterar
7 rätt..

På grund av svår snöstorm och vissnade konstgräsmattor på samtliga arenor i den engelska ligan inställs denna veckas stryktipsspel.

SISTA SIDAN, PUH

På sista sidan publicerar vi en dikt som skrivs under TRÄFF-veckan på Höje i somras. De

andra dikterna i den serien återfinns på sidorna 17 och 18. Den här dikten väntade

vi med till sist eftersom vi inte fick plats med den på de övriga sidorna.

TRÄFFDIKT

Av Eric Lennartsson

Efter att i en knapp vecka på Höje sett familjen Östlund knyta familjeband var det mången Östgöte som slog sig för Hjässan och tänkte, vilket löje När de såg ett tjog av slakten fiska SKOLÄST från stenig strand

Badmintonturneringen hann både gå och komma många var vi som deltog i den jämna kampen en spelare tyckte bollen var ute, en anna skrek spela Omma överblivna racketar såldes direkt till stampen

Femkampen avlöpte utan större dramatik olika stilar och ingen var den andra lik Det enda av vikt var väl när Eric missa med det kanske gått bättre med en flaggstångstrissa

Bocciaspelet hölls igång under dagarna fem servkulan var så väl använd så hörlukta svavel men nu är det mången Trollsyk som längtar hem och strax är det dags att lämna huset med Rödgavel.

ETT STORT TACK

TILL ER ALLA SOM FÖRGYLLEDE MIN TILLVARO PÅ 60-ÅRS-DAGEN BER JAG ATT FÅ FRAMFÖRA MITT INNERLIGA TACK.

INGEN NÄMND OCH INGEN GLÖMD

Jag önskar er alla

EN GOD JUL OCH ETT
GOTT NYTT ÅR

Förrådarn, Håsta

TACK FÖR ÅRET SOM GÅTT
FÖR ALL HJÄLP SOM JAG FÅTT

Murklan

BEGAGNADE BILAR SÄLJES I PARTI OCH MINUT
PÅ GRUND AV ANNAT JOBB HAR UNDERTECKNAD
BESLUTAT SÄLJA UT DET LAGER AV BEGAGNADE
BILAR SOM JAG SAMLAT PÅ MIG UNDER ÅRENS
LOPP.

Svar till Ch. red Oxelösund

Lösningen på årets korsord konstruerat
av Bernie Olovsson syns till vänster.
Lös korsordet innan ni tjuvtittar här.

Red. önskar er EN GOD JUL o GOTT NYTT ÅR

